

Landbouwbeleid in Brabant

In De Gelderlander van 31 mei lezen we in de editie Maasland een artikel met als kop 'ZLTO: Brabant moet boer toekomst bieden'. Daarbij een quote van Wim Bens, voorzitter ZLTO: "In Brabant loopt het aantal boeren nu wel heel hard terug".

De inhoud van beide bovenstaande zinnen begrijpen we en de bezorgdheid over het welzijn en het werk van veel mensen die nu in de landbouw werkzaam zijn, kunnen we ook wel begrijpen. Toch jammer dat ZLTO voorbij gaat aan de zorgen die milieugroeperingen hebben over welzijn van de inwoners van de regio's waar de dierenaantallen buiten proportie zijn en blijven. Want het stoppen van een aantal boeren betekent niet het evenredig dalen van de veedichtheid. Sterker nog: de trend naar steeds verdere schaalvergroting is duidelijk merkbaar. Die schaalvergroting is nodig om de lage prijzen op te vangen en efficiënter te kunnen produceren wordt gezegd in landbouwkringen, innoveren is de term die boeren daarvoor gebruiken. Ze gaan er aan voorbij dat in een markt met te groot aanbod de prijzen dalen, zo schieten de boeren in hun eigen voet.

Merkwaardig is dat de ZLTO claimt dat de biodiversiteit achteruit zou gaan door de daling van het aantal boeren. Het behoeft inmiddels nauwelijks nog betoog dat de achteruitgang van biodiversiteit nu juist in grote mate mede veroorzaakt wordt door de activiteiten van de landbouw. Door het gebruik van glyfosaat en neonicotinoïden of gewoon door eenzijdig bemesten of overbemesten. Dat de Brabantse (en algemener Nederlandse) boer zeer efficiënt produceert is waar. Die efficiency leidt tot weinig vervuiling per kg per product maar wel tot grote belasting per hectare grond. De claim dat de landbouw duurzaam produceert is op zijn zachtst gezegd aanvechtbaar. Wij hanteren de definitie van duurzaam die aangeeft dat er voordeel moet zijn voor People, Planet en Profit. Van die drie begrippen richten de boeren zich naar onze mening alleen op Profit. Verder is het een misplaatste claim van de ZLTO dat Noord Brabant zijn landbouwbeleid meer in overeenstemming moet brengen met de rest van Nederland. Als de dierenaantallen en de veedichtheid in de rest van Nederland net zo exorbitant hoog zouden worden als nu in het oosten van Brabant en het noorden van Limburg dan zal dat inderdaad moeten. Dan zou de rest van Nederland zich eerder moeten afvragen hoe daar op gereageerd moet worden. Laten we hopen dat die gelijkheid alleen maar gaat ontstaan door vermindering van het aantal dieren in genoemde regio's.

Theo Wijnhoven, Sint Anthonis, voorzitter Milieuvereniging Land van Cuijk